

การใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือกันพัฒนาความสามารถ
ในการดำเนินการงานวิจัยในชั้นเรียน ของนักศึกษา ฝึกประสบการณ์
วิชาชีพครูในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
Using Co- operative Learning for Developing of Classroom
Action Research Ability of Full-time Experience Teacher Students
in Chiangmai Rajabhat University Demonstration School.

สกล แก้วศิริ¹, Skol Raewsiri¹

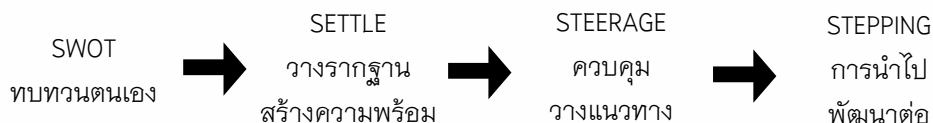
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50300

Chang Mai Rajabhat University, Muang Distiaict, Chang Mai 50300

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการดำเนินการทำวิจัยชั้นเรียนแบบร่วมมือกันศึกษาความคิดเห็นของครูพี่เลี้ยง/ครูที่ปรึกษา ผู้บริหาร และนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูต่อการใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือกันพัฒนาความสามารถในการดำเนินการงานวิจัยชั้นเรียน และศึกษาประสิทธิภาพในการใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือกันพัฒนาความสามารถในการดำเนินการงานวิจัยชั้นเรียน ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูระเบียบวิธีวิจัยใช้เทคนิคผสมระหว่างวิธีการเชิงคุณภาพ โดยจัดเวทีสนทนากลุ่มเป้าหมาย และเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ

ผู้วิจัยสังเคราะห์รูปแบบการดำเนินการทำวิจัยชั้นเรียนแบบร่วมมือกันของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่เสนอเป็น 4S Model เป็นรูปแบบเฝ้าระวัง กำกับและติดตามตรวจสอบการดำเนินการของผู้เกี่ยวข้องทั้งหมด ใน 4 ขั้นตอนดังนี้

ความคิดเห็นของครูพี่เลี้ยง/ครูที่ปรึกษา ผู้บริหาร และนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูต่อรูปแบบการดำเนินการทำวิจัยชั้นเรียนแบบร่วมมือกันพบว่ามีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากถึงระดับมากที่สุด (4.30-4.69)

¹ รองศาสตราจารย์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์

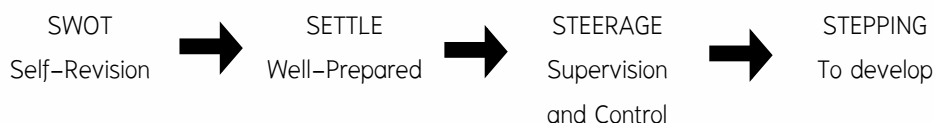
การศึกษาประสิทธิภาพการใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือกันพัฒนาความสามารถในการดำเนินการงานวิจัยชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่โดยสถานศึกษาพบว่านักศึกษาทุกคนได้รับการประเมินการปฏิบัติการทำวิจัยชั้นเรียนได้ในระดับดีเยี่ยม ตามเกณฑ์ของคณะครุศาสตร์ (90-100)

คำสำคัญ กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน การพัฒนารูปแบบการดำเนินการทำวิจัยชั้นเรียนแบบร่วมมือกัน ผลสัมฤทธิ์ ประสิทธิภาพ

ABSTRACT

The purpose of this research are to develop the Co-operative learning model of classroom action research, to study a comment reflected by an instructional coaches/ advisors, an executive officer, Full- time Experience Teacher Students and to study an efficiency of Co-operative learning model practiced by the Full- time Experience Teacher Students. Research methodology was comprised of qualitative research by focus group discussion, and quantitative research by collecting data. The research has found that:

Researcher synthesized the research of Co-operative learning model practiced by the Full- time Experience Teacher Students at Chiang Mai Rajabhat University Demonstration School, and presented as 4S Model; monitoring and examining model.

The study of the comments that was revealed by instructional coaches/ advisors, the executive officers and the Full- time Experience Teacher Student to the Co-operative learning model has found that opinion at a high level to at the highest level.

The study of the efficiency of Co-operative leaning model practiced by the Full- time Experience Teacher Students who have worked/trained at Chiang Mai Rajabhat University Demonstration School has found that overall evaluation of the classroom action research, evaluated by the school officer were excellent level.

Keyword Co-operative leaning model practiced, Developing. The Co-operative leaning model of classroom action research, An efficiency.

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) 2545 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) 2553 กล่าวถึง การปฏิรูปการทำงานของครูให้เป็นครูวิชาชีพ รวมทั้งการที่ครูต้องทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งเรียกว่าการวิจัยชั้นเรียนได้มีการกล่าวถึงไว้ในหมวดที่ 4 ว่าด้วยแนวการจัดการศึกษา มาตรา 24 (5) ใจความสำคัญว่า “ส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ” และมาตรา 30 กล่าวว่า “ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถใช้กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมแก่ผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา” จากใจความสำคัญดังกล่าว ที่มีผลต่อการ พัฒนาความก้าวหน้าของการจัดการศึกษาของประเทศไทย ในการนี้การผลิตครูรุ่นใหม่ตามหลักสูตรการผลิตบัณฑิตครูหลักสูตร 5 ปีของทุกสถาบันผู้ผลิต จึงกำหนดให้นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีการทำวิจัยชั้นเรียน

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เป็นแหล่งฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่สำคัญของคณะครุศาสตร์ การปฏิบัติการและผลงานที่เกิดขึ้นต่างๆ ควรสามารถนำเสนอให้อาจารย์และนักศึกษาสามารถเข้าไปศึกษาเรียนรู้ ตลอดจนปฏิบัติการศึกษา วิจัยหรือสร้างความเป็นต้นแบบการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อพัฒนาผลงานผลิตครูได้ตลอดเวลาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเวลาที่สถานศึกษาต้องผันตัวเองเข้า

สู่กระแสการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เท่าทันการปฏิรูปการศึกษา เป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันระหว่างบุคลากรทั้งสองฝ่าย ที่จะได้อาศัยโอกาสในการทำงานร่วมกันเพื่อพิจารณาและเสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมต่อการทำวิจัยชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และเป็นต้นแบบการสร้างองค์ความรู้ใหม่ให้เป็นประโยชน์ต่อวงการการศึกษาให้เป็นไปอย่างต่อเนื่องนับเป็นความพยายามที่จะใช้ศักยภาพร่วมกันของทุกฝ่ายอย่างดีที่สุด ให้เกิดการพึ่งพาอาศัยกันและกันอย่างสร้างสรรค์เกื้อกูลบนรากฐานที่มั่นคงเกิดผลลัพธ์เชิงประจักษ์ คือ บัณฑิตครูที่สำเร็จออกไปรับใช้สังคมที่มีคุณภาพ จึงควรมีแนวทางการปรับพัฒนารูปแบบของทั้งสองฝ่าย กล่าวคือ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ในฐานะสถานศึกษาที่เป็นแหล่งฝึกประสบการณ์ควรอยู่ในสภาพที่มีส่วนร่วม ให้การร่วมมือ โดยการพัฒนาครู พัฒนาการบริหารการจัดการ ให้พร้อมในการเป็นพี่เลี้ยงและเป็นต้นแบบให้ได้ ในส่วนสถาบันผู้ผลิตหรือองค์กรของมหาวิทยาลัยต้องปรับกระบวนการทำงานเปลี่ยนแปลงวิธีคิดให้ทันสมัยและสนับสนุนส่งเสริม โดยทำงานในลักษณะคู่ขนาน เพื่อให้เกิดผลสะท้อนกลับที่ดีต่อการผลิตบัณฑิตครูและการเป็นโรงเรียนต้นแบบฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

การทำวิจัยชั้นเรียนของครู เป็นหน้าที่สำคัญของครูทุกคนในการปฏิบัติการเรียนการสอนด้วยการสร้างองค์ความรู้ใหม่ให้กับนักเรียน รวมทั้งการให้ประสบการณ์ผู้เรียนด้วยการสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยตนเอง ครูรุ่นใหม่ทุกคนจึงต้องมีการเรียนรู้และจัดทำ การวิจัยชั้นเรียนเพื่อผลในด้านปรับปรุงการเรียนการสอน การแก้ไขสภาพปัญหาของห้องเรียน รวมทั้งการพัฒนาผลงานวิชาการที่จะเป็นประโยชน์ของนักเรียน ครู สถาน

ศึกษาและผู้เกี่ยวข้องที่มีส่วนได้เสียในการจัดการศึกษา การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาปีที่5 ของสถาบันผู้ผลิตครู พบว่า มีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยชั้นเรียนหลายประการได้แก่การที่นักศึกษาไม่สามารถจัดสรรเวลาสำหรับการทำวิจัยชั้นเรียนได้หรือไม่เชี่ยวชาญพอในการทำวิจัย ครูที่เลี้ยงขาดความมั่นใจว่านักศึกษาดำเนินการได้ด้วยตนเองอย่างแท้จริงงานวิจัยที่นักศึกษานำส่งให้ทางโรงเรียนตรวจอย่างไม่เป็นระบบความถูกต้องและความครบถ้วนในระบบวิธีวิจัย ผลงานที่อาจไม่เป็นผลตรงกับที่ดำเนินการจริง สภาพของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ก็มีความคล้ายคลึงกันกล่าวคือ การทำวิจัยชั้นเรียนยังเป็นเรื่องที่ไม่ได้หยิบยกมาพิจารณาถึงผลที่เกิดขึ้นอย่างจริงจังเท่าที่ควร ซึ่งประเด็นต่างๆเหล่านี้ค่อนข้างตรงกัน เป็นแนวคิดที่นำเสนอให้มีการศึกษา ทบทวนหาแนวทางพัฒนาให้นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสามารถเสนองานและทำงานการวิจัยชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การเรียนรู้ด้วยกระบวนการร่วมมือกัน เป็นวิธีการหนึ่งในการจัดการเรียนรู้ในการจัดการศึกษาปัจจุบัน มีความเหมาะสมกับการศึกษาเรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎีและการปฏิบัติงาน เป็นช่วยเหลือกันในการเรียนรู้ ให้เข้าใจสภาพปัญหา เป็นการจัดให้บุคคลได้มีโอกาสพบกัน เพื่อร่วมกันทำงาน และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ช่วยเหลือพึ่งพากันทำให้เกิดผลสำเร็จ ทั้งส่วนตนและส่วนรวมซึ่งขั้นตอนสำคัญได้แก่ ขั้นตอนการช่วยเหลือกัน ขั้นตอนการยอมรับความสามารถกัน ขั้นตอนการร่วมมือกัน และขั้นตอนการมีปฏิสัมพันธ์กัน จะช่วยให้การทำงานอยู่ในความสำเร็จและสร้างความสุขต่อการทำงาน จึงน่าจะเป็นกระบวนการเรียนรู้และเทคนิควิธีการ

ที่เหมาะสม ในการนำมาใช้แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากลักษณะของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในโรงเรียนที่นักศึกษาฝึกฝนการทำวิจัยชั้นเรียน ให้ได้มาทำงานร่วมกันในสภาพที่เป็นกลุ่มฝึกประสบการณ์การสอนควบคู่ไปกับการทำวิจัยในชั้นเรียนกระจายกันไปในรายวิชาต่างๆ ในหลายระดับชั้นที่นักศึกษารับผิดชอบ

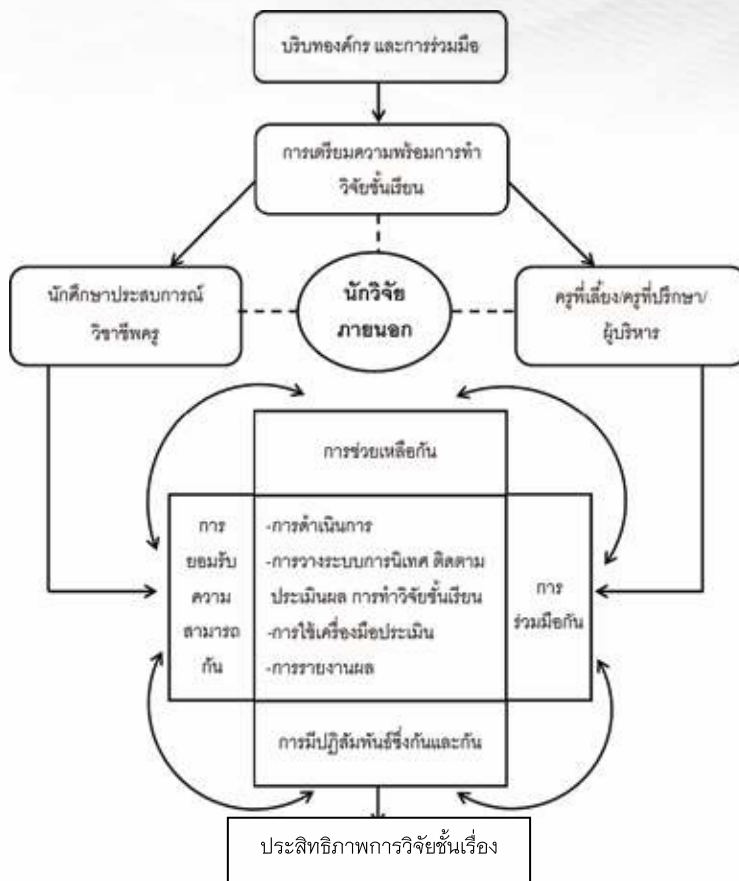
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการดำเนินการทำวิจัยชั้นเรียนแบบร่วมมือกันของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูพี่เลี้ยง/ครูที่ปรึกษา ผู้บริหาร และนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูต่อรูปแบบการดำเนินการทำวิจัยชั้นเรียนแบบร่วมมือกันของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
3. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพในการใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือกันพัฒนาความสามารถในการดำเนินการงานวิจัยชั้นเรียน ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

ประโยชน์ที่ได้รับ

นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูได้เรียนรู้การดำเนินการทำวิจัยชั้นเรียน โดยใช้กิจกรรมกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน คณะครูผู้บริหารโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่เรียนรู้และสร้างการพัฒนา รูปแบบการวิจัยชั้นเรียนให้ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สถานศึกษามีการวางระบบนิเทศและติดตามงานรวมทั้งได้ศึกษาเรียนรู้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหาใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน ด้านการช่วยเหลือกัน การยอมรับความสามารถกัน การร่วมมือกัน และการมีปฏิสัมพันธ์กัน

ขอบเขตด้านประชากร ประชากรในการวิจัย คือบุคลากรในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ได้แก่ ผู้บริหาร 4 คน ครูพี่เลี้ยง/ครูที่ปรึกษาของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่จำนวน 18 คน นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ 10 คน

ขอบเขตด้านระยะเวลา ใช้ช่วงเวลาตั้งแต่ 1 ตุลาคม 2557 – 30 ธันวาคม 2558

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน คือการช่วยเหลือกัน การยอมรับความสามารถกัน การร่วมมือกันและการมีปฏิสัมพันธ์กัน ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้แก่ อาจารย์นิเทศก์ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูผู้บริหารครูพี่เลี้ยง/ครูที่ปรึกษานักเรียนและนักวิจัยจากคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ โดยหาข้อมูล

เชิงปริมาณ และข้อมูลเชิงคุณภาพ จากการสนทนากลุ่มเป้าหมาย การใช้แบบสอบถาม ประเมินความคิดเห็น การลงมือปฏิบัติและการวิเคราะห์เอกสาร โดยมีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

ช่วงที่ 1

ระยะเตรียมการ : ศึกษาสภาพพื้นฐานความต้องการของผู้เกี่ยวข้องในการทำวิจัยชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ช่วงที่ 2

ระยะดำเนินการ : ติดตามประเมินผลการวิจัยชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ช่วงที่ 3

ระยะการสรุปผลรายงานผล : ทำการวิเคราะห์สรุป อภิปรายและเผยแพร่งานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ประเด็นการสนทนาระดับลึก (Focus Group Discussion) กับกลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

2. แบบประเมินความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการใช้คู่มือกิจกรรมในการทำวิจัยชั้นเรียนแบบร่วมมือกัน

3. แบบประเมินความคิดเห็น ต่อการใช้รูปแบบการดำเนินการทำวิจัยชั้นเรียนแบบร่วมมือกัน จำนวน 3 ฉบับ ใช้สำหรับนักศึกษา ครูพี่เลี้ยง/ครูที่ปรึกษา และผู้บริหาร

4. แบบประเมินพฤติกรรม 5 ฉบับ

4.1 แบบประเมินพฤติกรรมในการปฏิบัติตามขั้นตอนตามรูปแบบการดำเนินการทำวิจัยชั้นเรียนแบบร่วมมือกัน จำนวน 3 ฉบับ ใช้สำหรับนักศึกษา ครูพี่เลี้ยง/ครูที่ปรึกษา และผู้บริหาร

4.2 แบบประเมินพฤติกรรม

ความสามารถการปฏิบัติการเขียนเค้าโครงการ การวิจัยชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูโดยครูพี่เลี้ยง/ครูที่ปรึกษา

4.3 แบบประเมินพฤติกรรม

ความสามารถการปฏิบัติการเขียนรายงานการวิจัยชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูโดยครูพี่เลี้ยง/ครูที่ปรึกษา

5. แบบสรุปการประเมินผลการ

ทำวิจัยชั้นเรียนของนักศึกษา โดยสถานศึกษาจากการใช้แบบประเมินของศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยและผู้ช่วยนักวิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยการนัดหมายกับผู้เกี่ยวข้อง ทั้งนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ครูพี่เลี้ยง/ครูที่ปรึกษา ผู้บริหารโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ทั้งการพัฒนาารูปแบบการดำเนินการทำวิจัยชั้นเรียนแบบร่วมมือกันการใช้คู่มือกิจกรรมในการทำวิจัยชั้นเรียนแบบร่วมมือกันการร่วมมือกันติดตามการตรวจการเขียนเค้าโครงการทำวิจัยชั้นเรียนกับครูพี่เลี้ยง/ครูที่ปรึกษา การร่วมมือกันติดตามการตรวจการเขียนรายงานวิจัยชั้นเรียน การสอบถามความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้อง การตรวจและประเมินผลงานการทำวิจัยชั้นเรียนของนักศึกษากับทางครูพี่เลี้ยงและโรงเรียน การรวบรวมประเด็นการสนทนากลุ่มทุกระยะตามแผนปฏิบัติการและการรวบรวมผลการประเมินการทำวิจัยชั้นเรียน นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของโรงเรียนประจำปีการศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์การพัฒนารูปแบบการดำเนินการทำวิจัยชั้นเรียนแบบร่วมมือกันของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหมโดยทำการวิเคราะห์ผลการสนทนากลุ่มจากผู้เกี่ยวข้องทุกส่วนที่ร่วมกันพัฒนารูปแบบการดำเนินการขึ้น รวมทั้งการวางระบบนิเทศติดตามงานวิจัยชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู แล้วทำการวิเคราะห์คู่มือกิจกรรมในการทำวิจัยชั้นเรียนแบบร่วมมือกันที่สร้างขึ้นเป็นการวิเคราะห์ความสอดคล้องเชิงเนื้อหา นำประเด็นเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์และปรับปรุงเพื่อใช้ดำเนินงาน

2. วิเคราะห์ความคิดเห็นของครูพี่เลี้ยง/ครูที่ปรึกษา ผู้บริหาร และนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูต่อรูปแบบการดำเนินการทำวิจัยชั้นเรียนแบบร่วมมือกันของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เป็นการวิเคราะห์ความคิดเห็นด้านความพึงพอใจประเด็นต่างๆ ของผู้เกี่ยวข้อง ได้แก่ การเขียนเค้าโครงการทำวิจัย การเขียนรายงานการวิจัย การวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการดำเนินงานตามกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน

3. วิเคราะห์ประสิทธิภาพในการใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือกันพัฒนาความสามารถในการดำเนินการงานวิจัยชั้นเรียน ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เป็นการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์การทำวิจัยชั้นเรียนของนักศึกษาทุกคนโดยวิเคราะห์จากผลความสำเร็จของงานวิจัยชั้นเรียนแต่ละฉบับที่รายงานผลด้านประสิทธิภาพของเครื่องมือผลสัมฤทธิ์การพัฒนาผู้เรียนและความคิดเห็นด้านความพึงพอใจของผู้เรียนต่องานวิจัยชั้นเรียนที่ได้เข้าร่วมกิจกรรม รวมทั้งวิเคราะห์ผลการประเมินการทำวิจัยชั้นเรียนของนักศึกษา

ที่ทางโรงเรียนประเมินในประเด็นต่างๆตามแบบของศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ผลการวิจัยและการอภิปรายผล

1. ผลการพัฒนารูปแบบการดำเนินการทำวิจัยชั้นเรียนแบบร่วมมือกันของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เริ่มต้นจากการประชุมทำความเข้าใจโครงการร่วมกันและเห็นว่าโครงการมีความสำคัญ สามารถพัฒนางานการวิจัยชั้นเรียนได้ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีพื้นฐานทักษะการวิจัยชั้นเรียนน้อย คณะครูมีพื้นฐานการวิจัยการศึกษาปานกลาง แต่มีการลงมือทำวิจัยชั้นเรียนน้อย สถานศึกษาตระหนักดีว่าการทำวิจัยชั้นเรียนเป็นบทบาทที่ทางโรงเรียนต้องมีส่วนร่วมพัฒนานักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ครูพี่เลี้ยง/ครูที่ปรึกษา มีความตระหนักดีว่าการทำวิจัยชั้นเรียนเป็นหน้าที่ของครูทุกคน นักศึกษานั้นทราบดีว่าการทำวิจัยชั้นเรียนเป็นหน้าที่หนึ่งที่สำคัญและตระหนักถึงข้อจำกัดของตนเองในการดำเนินการวิจัยชั้นเรียนให้เสร็จสิ้นอย่างมีประสิทธิภาพผลที่เกิดขึ้นคือผู้เกี่ยวข้องยินดีและเต็มใจเข้าร่วมในโครงการการประชุมผู้เกี่ยวข้องของโครงการ การสังเคราะห์กิจกรรมความสัมพันธ์การทำวิจัยชั้นเรียนแบบร่วมมือกันได้ร่วมกันศึกษาวิเคราะห์โดยนำองค์ประกอบของกระบวนการร่วมมือกัน ได้แก่ การช่วยเหลือกันการยอมรับความสามารถกันการร่วมมือกันการมีปฏิสัมพันธ์กันมาทำการวิเคราะห์ เกิดผลเป็นแผนภูมิขึ้น มีการวางระบบนิเทศติดตามงานวิจัยชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเกิดผลเป็นการกำหนดช่วงวันเวลากิจกรรม บทบาทหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องและการร่วมมือกันรับผิดชอบ

งานต่างๆเพื่อใช้ในการควบคุมการดำเนินการตามโครงการ จากการดำเนินการทั้งหมดที่เกิดขึ้นนักวิจัยจึงได้ข้อสรุปที่สังเคราะห์รูปแบบการดำเนินการทำวิจัยชั้นเรียนแบบร่วมมือกันของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ตั้งชื่อว่า 4S Model ประกอบไปด้วย ขั้น SWOT ขั้นSETTLE ขั้นSTEERAGE และขั้น STEPPING ใช้เป็นรูปแบบเฝ้าระวังกำกับติดตามและตรวจสอบการดำเนินงาน

2. ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูพี่เลี้ยง/ครูที่ปรึกษา ผู้บริหาร และนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูต่อรูปแบบการดำเนินการทำวิจัยชั้นเรียนแบบร่วมมือกันของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูผลของความคิดเห็นด้านความพึงพอใจของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเกี่ยวกับการดำเนินการและการใช้คู่มือกิจกรรมในการทำวิจัยชั้นเรียนแบบร่วมมือกัน

พบว่ามีความพึงพอใจค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ผลของความคิดเห็นต่อความสามารถการปฏิบัติในการเขียนเค้าโครงการการวิจัยชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู โดยครูพี่เลี้ยง/ครูที่ปรึกษาเห็นว่านักศึกษามีความสามารถในการเขียนเค้าโครงการวิจัยเฉลี่ยความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อศึกษาถึงความคิดเห็นด้านความพึงพอใจของครูพี่เลี้ยง/ครูที่ปรึกษาต่อรูปแบบการดำเนินการทำวิจัยชั้นเรียนแบบร่วมมือกันของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากความคิดเห็นด้านความพึงพอใจของนักศึกษาต่อรูปแบบการดำเนินการทำวิจัยชั้นเรียนแบบร่วมมือกันค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจมากในทุกประเด็นความคิดเห็นด้านความพึงพอใจของผู้บริหารต่อรูปแบบการ

ดำเนินการทำวิจัยชั้นเรียนแบบร่วมมือกันของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกประเด็น

3. ผลการศึกษาประสิทธิภาพการใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือกันพัฒนาความสามารถในการดำเนินการงานวิจัยชั้นเรียน ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่พบว่าคณะครูและผู้บริหารได้เข้าร่วมกิจกรรมตามโครงการตามบทบาทหน้าที่หลายบทบาทเพื่อให้โครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ลุล่วงด้วยดีด้วยความเต็มใจความคิดเห็นพฤติกรรมในการปฏิบัติตามขั้นตอนกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือกันพัฒนาความสามารถของนักศึกษาในการทำวิจัยชั้นเรียนของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ความคิดเห็นโดยรวมปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดในทุกองค์ประกอบ โดยค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุดอยู่ในขั้นการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเมื่อศึกษาความคิดเห็นในการเขียนรายงานการวิจัยชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูโดยครูพี่เลี้ยง/ครูที่ปรึกษา เฉลี่ยความคิดเห็นโดยรวมสามารถปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ผลการประเมินการทำงานวิจัยชั้นเรียน ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูโดยสถานศึกษาพบว่านักศึกษาทุกคน ได้รับการประเมินการปฏิบัติการทำวิจัยชั้นเรียนได้ในระดับดีเยี่ยม ผลสัมฤทธิ์งานวิจัยของนักศึกษาแสดงผลของประสิทธิภาพนวัตกรรมร้อยละ 80 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการใช้นวัตกรรมสูงกว่าก่อนใช้นวัตกรรมร้อยละ 100 และความพึงพอใจของนักเรียนต่อการดำเนินการวิจัยชั้นเรียนโดยการใช้นวัตกรรมต่างพึงใจมากถึงพึงพอใจมากที่สุดร้อยละ 40 และ 60 ตามลำดับ ผลกระทบของโครงการนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูครูพี่เลี้ยง/ครูที่ปรึกษาผู้บริหารมีความสัมพันธ์ใกล้ชิด แบบช่วยเหลือ

กันการยอมรับความสามารถกันการร่วมมือกัน และโดยเฉพาะการมีปฏิสัมพันธ์กันเป็นอย่างดี ที่ชัดเจน เกิดผลการพัฒนานักเรียนในโรงเรียน ยิ่งขึ้นโดยเฉพาะด้านกระบวนการจัดการเรียน รู้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีเจตคติที่ดีต่อการทำวิจัย ชั้นเรียนเห็นประโยชน์ร่วมกันที่จะนำข้อมูล ที่ไปใช้ในการพัฒนางานของโรงเรียนต่อไป

การอภิปรายผล

1. การพัฒนารูปแบบการดำเนินการ ทำวิจัยชั้นเรียนแบบร่วมมือกันของนักศึกษา ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ได้ผลสำเร็จคือ รูปแบบการดำเนินการทำวิจัยชั้นเรียนแบบร่วมมือกันของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ได้ตั้งชื่อว่า 4S Model ประกอบด้วยขั้นตอน 4 ขั้นคือ ขั้น SWOT ขั้น SETTLE ขั้น STEERAGE และขั้น STEPPING โดย 3 ขั้นแรกเป็นหัวใจในการดำเนินการคือการทบทวนสภาพปัญหา นำพาสู่การปฏิบัติ และระมัดระวังควบคุมการ ดำเนินการ ส่วนขั้นสุดท้าย เป็นการติดตาม ความสำเร็จ และนำสิ่งที่เกิดขึ้นไปเป็นบท เรียนเพื่อการพัฒนาและสร้างก้าวอย่างที่ยั่งยืน ต่อไป การพัฒนารูปแบบการดำเนินการทำ วิจัยชั้นเรียนแบบร่วมมือกันนี้จะช่วยในการเฝ้า ระวัง กำกับติดตามและใช้ในการตรวจสอบ การทำงานของผู้เกี่ยวข้องได้เป็นอย่างดี ความสำเร็จของกระบวนการร่วมมือกันในครั้งนี้ขอค้น พบที่สำคัญคือ การที่ทุกฝ่ายได้มีโอกาสทบทวน สภาพการทำงาน พื้นฐานความสามารถที่ผ่าน มาอย่างจริงจังและมีส่วนร่วม การสร้างความ ตระหนัก การทำความเข้าใจโครงการการเตรียมความพร้อม ประสบการณ์ของสถานศึกษา กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน การกำกับ ติดตามงาน ซึ่งอภิปรายผลที่เกิดขึ้นได้ดังนี้

การประชุมผู้เกี่ยวข้องในโรงเรียน สาธิตทำให้เห็นสภาพการฝึกประสบการณ์ วิชาชีพครูที่ผ่านมา(SWOT) ได้ทบทวนปัญหา การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่มีอยู่หลาย ประการในส่วนหนึ่งที่กล่าวถึงกันมากคือ การทำวิจัยชั้นเรียนของนักศึกษา ซึ่งเกี่ยวข้อง กับตัวนักศึกษา ครูพี่เลี้ยงและระบบของ โรงเรียนการศึกษาพื้นฐานทักษะการวิจัยชั้น เรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู พบว่ามีน้อยน่าจะเป็นเรื่องปกติ นักศึกษายัง เป็นผู้เยาว์ในการเชื่อมโยงทฤษฎีกับการปฏิบัติ รวมทั้งพฤติกรรมที่นักศึกษาแสดงเสมอคือการ ขาดความมั่นใจในตนเองพื้นฐานทักษะการวิจัย ชั้นเรียนของครูพี่เลี้ยง/ครู ที่ปรึกษา พบว่า ยังมี ผลงานที่ปรากฏในระดับน้อยคล้ายคลึงกับการ ศึกษาของเดชกุล มัทวานกุล (2554)ซึ่งสรุป สภาพและประสิทธิภาพการฝึกประสบการณ์ วิชาชีพครูไว้ว่า นักศึกษาเห็นว่าตนเองมีความ พร้อมในการนำความรู้และทฤษฎีในกลุ่มวิชา เฉพาะด้านและวิชาชีพครูโดยรวมอยู่ในระดับ น้อยประเด็นการศึกษาของสมคิด พุฒามี (2539) ที่พบว่าปัญหาการทำวิจัยชั้นเรียนของ ครูนั้น ได้แก่ ปัญหาเทคนิคการวิจัยชั้นเรียน ปัญหาการบริหารงานวิจัยปัญหาที่ผู้วิจัยขาด ความรู้ความสามารถปัญหาการขาดผู้ช่วย เหลือ เมื่อสนทนาสอบถามพบว่าโรงเรียนยังไม่กำหนดไว้เป็นนโยบายในเชิงการบริหารชั้น นำพาสู่การปฏิบัติ (SETTLE) มีการนำสนทนา ถึงสภาพปัจจุบันความเข้าใจต่อการทำวิจัยชั้น เรียนของครูนักศึกษาทราบดีว่าเป็นงานส่วน หนึ่งของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู รวมทั้งต้องไปดำเนินการเมื่อทำหน้าที่ครูอาชีพ นักศึกษาต่างตระหนักถึงปัญหาการทำวิจัย ชั้นเรียนของตนและเต็มใจที่จะให้ผู้เกี่ยวข้อง ทุกฝ่ายมาช่วยเหลือในส่วนครูพี่เลี้ยง/ครูที่ ปรึกษา และผู้บริหารโรงเรียนรับทราบสภาพ

ปัญหาการทำวิจัยชั้นเรียนของนักศึกษามาโดยตลอดระหว่างรุ่นต่อรุ่นรวมทั้งความตระหนักต่อบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบที่มีต่อนักศึกษาในฐานะการเป็นโรงเรียนเครือข่ายฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูรวมทั้งการบริหารจัดการให้เกิดผลสำเร็จตามที่กำหนดสอดคล้องกับผลการศึกษาของเอกภูมิ จันทระพันธ์, ชาตรี ฝ่าย คำตาและวรรณทิพา รอดแรงคำ (2555) ที่พบว่าการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีความเกี่ยวข้องกับบุคคลที่ต้องช่วยกันดำเนินการร่วมกันหลายอย่างงานจึงจะดำเนินการสู่ความสำเร็จผู้วิจัยนำเสนอการใช้กระบวนการร่วมมือกันในการแก้ปัญหา มีการทำความเข้าใจแนวคิดหลักในการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน (Co-operative learning) ของคีแกน (Kegan) โดยผู้วิจัยกำหนดได้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบร่วมมือกัน โดยมีองค์ประกอบหลัก 4 องค์คือการช่วยเหลือกันการยอมรับความสามารถกันการร่วมมือกันและการมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันนักศึกษาเรียนรู้และทำความเข้าใจในส่วนของครูพี่เลี้ยง /ครูที่ปรึกษา และผู้บริหารโรงเรียนสนับสนุนการดำเนินการเต็มที่อาจเป็นเพราะว่า คณะครูส่วนใหญ่เองก็คุ้นชินต่อกระบวนการร่วมมือกันในการพัฒนางานสถานศึกษามาก่อนและเห็นว่าเป็นการช่วยจัดปัญหาที่ร่วมกันแสดงไว้ของสถานศึกษา ซึ่งแนวคิดของคณะครูสอดคล้องกับข้อเสนอส่วนหนึ่งของ สุวิมลว่องวานิช (2544) ตอบบบาทของผู้มีส่วนส่งเสริมการทำงานวิจัยชั้นเรียนว่าผู้บริหารควรกำหนดนโยบายและสนับสนุนสร้างบรรยากาศแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผู้ที่มีหน้าที่นิเทศก์ ให้ความรู้และการช่วยเหลือต่างๆจะเห็นว่าการพัฒนาผู้เกี่ยวข้องทุกคนในโรงเรียนย่อมสร้างคุณภาพการศึกษาที่ดีให้ผู้เกี่ยวข้องและมีส่วนได้เสียในการจัดการศึกษาทั้งสิ้นชั้นระมัดระวังควบคุมการปฏิบัติงาน(STEERAGE)

มีการวิเคราะห์กิจกรรมสำคัญที่ครูพี่เลี้ยง/ครูที่ปรึกษา และผู้บริหารตลอดจนนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูอาจารย์นิเทศก์ และนักวิจัย จะต้องดำเนินการเพื่อให้การนิเทศและติดตามงานบรรลุผลตามจุดประสงค์

การศึกษาของ กิตยวดี บุญซื่อ (2546) พบว่า รูปแบบการพัฒนาครูทั้งโรงเรียนมีความหลากหลายมาก เช่น การทำงานร่วมกันเป็นทีม การร่วมตรวจสอบผลการดำเนินการซึ่งกันและกัน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของครูกันเอง โดยผู้บริหารมีบทบาทและความรับผิดชอบที่สำคัญและยิ่งใหญ่มาสอดคล้องกับการศึกษาและข้อค้นพบของ พิทยาภรณ์ มานะจุติและคณะ (2547) ที่พบว่า การออกแบบระบบการนิเทศติดตามทำให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเกิดการตระหนักในการพัฒนางานอย่างมีส่วนร่วม เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงร่วมกันเกิดวินัยการทำงาน และเกิดวงจรการทำงานภายใต้กรอบงานที่มุ่งผลลัพธ์ ขึ้นติดตามหาความสำเร็จ(STEPPING)เป็นการคาดการณ์และตรวจสอบงานคณะครูและผู้บริหารโรงเรียนสาธิตแสดงความคิดเห็นว่าจะต้องใช้โครงการครั้งนี้ให้เป็นประโยชน์ในการศึกษาเรียนรู้ไปกับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูซึ่งน่าจะทำให้การทำวิจัยชั้นเรียนของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มีโอกาสในการแพร่ขยายต่อไป

2. การศึกษาความคิดเห็นของครูพี่เลี้ยง/ครูที่ปรึกษา ผู้บริหาร และนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูต่อรูปแบบการดำเนินการทำวิจัยชั้นเรียนแบบร่วมมือกันของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เป็นผลการศึกษาที่พบว่ามีความสำเร็จที่เกิดขึ้นต่อรูปแบบการร่วมมือกันของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ทั้งด้านความพึงพอใจและความสามารถในการปฏิบัติงานและกิจกรรมให้สำเร็จลุล่วงเกิดผลงานที่สังเกตได้โดยทุกฝ่ายแสดงความ

คิดเห็นไว้ในระดับมากถึงมากที่สุดข้อค้นพบ บัณฑิตความสำเร็จที่สำคัญ คือกระบวนการ เรียนรู้แบบร่วมมือกัน ได้แก่การช่วยเหลือกัน การยอมรับความสามารถกัน การร่วมมือกัน และการมีปฏิสัมพันธ์กัน ซึ่งอภิปรายผลได้ดังนี้

การช่วยเหลือกันทำให้ผู้ต้องการ ได้รับความช่วยเหลือคือนักศึกษาที่เป็นผู้ปฏิบัติ สำคัญในโครงการ มีความพร้อม มีความมั่นใจ มีความพึงพอใจอย่างยิ่งสอดคล้องกับการ ศึกษาของ เดชกุล มัทวานุกูล (2554) ที่สรุป การศึกษาวิเคราะห์แนวทางการดำเนินการฝึก ประสบการณ์วิชาชีพครูในสวนความคิดเห็น ของนักศึกษาไว่ว่านักศึกษายังมีความเห็นว่ ตนเองยังไม่พร้อมพอในการฝึกปฏิบัติการสอน จริงในโรงเรียนและต้องการรับการแนะนำจาก อาจารย์นิเทศก์และครูพี่เลี้ยงอย่างใกล้ชิด การ ยอมรับความสามารถกัน ทำให้นักศึกษาเกิด กำลังใจ ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ครูพี่เลี้ยง/ครู ที่ปรึกษาที่นักศึกษาขอเรียนรู้เกิดความเอ็นดู และให้ข้อเสนอแนะข้อแนะนำสอดคล้องกับสิ่ง ที่ละอง ลำเทียน (2551) พบนั้นคือการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการสร้างความรู้แบบ ร่วมมือกันจะเกิดผลสำเร็จในการเรียนรู้ยิ่งขึ้น และทั้งนี้อาจรวมทั้งจากการที่นักศึกษาได้มีการ ปรึกษาครูพี่เลี้ยง/ครูที่ปรึกษาอย่างใกล้ชิด การร่วมมือกัน ทำให้นักศึกษาได้ทำงานคู่ขนาน ไปกับครูพี่เลี้ยง/ครูที่ปรึกษา เกิดความรู้สึกเป็น เจ้าของงานด้วยกัน เกิดความคิดร่วมกันในงาน และความรู้สึกรับประโยชน์ร่วมกันสอดคล้องกับ การศึกษาของ บุญยาพร นิยมพลอย (2544) ที่กล่าวว่ากระบวนการวิจัยชั้นเรียนต้องเริ่มต้น จากการกำหนดปัญหาการวิจัยการวิเคราะห์ ปัญหาการออกแบบการวิจัย และการดำเนินการ หาวิธีการแก้ปัญหาให้ได้ดังนั้นเรื่องที่วิจัย เป็นความเห็นชอบร่วมกันทั้งนักศึกษาและครูพี่ เลี้ยงย่อมก้าวสู่ความสำเร็จ การมีปฏิสัมพันธ์

กัน จะทำให้นักศึกษาจะรู้สึกใกล้ชิดเป็นกันเอง กับบุคลากรและสถานศึกษายิ่งขึ้น การมี กิจกรรมร่วมกันสร้างความผูกพัน ความใกล้ชิด ความเป็นกันเองรวมทั้งความรักใคร่ความ เอาใจใส่ให้เกิดขึ้นกับทุกฝ่าย ทิศนา แหมมณี (2545) ได้ชี้ให้เห็นว่ากระบวนการร่วมมือกัน จะทำให้นักศึกษาเกิดการพึ่งพากันในทางบวก การมีปฏิสัมพันธ์ส่งเสริมความเกี่ยวข้องที่ ดีต่อกันของสมาชิก ความรับผิดชอบทำให้ กิจกรรมลุล่วงทุกฝ่ายสบายใจ กระบวนการ กลุ่มและการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นทำให้ได้ร่วมมือกัน

3. การศึกษาประสิทธิภาพการ ใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือกันพัฒนา ความสามารถในการดำเนินการงานวิจัยชั้น เรียน ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ได้ผลสำเร็จคือการทำงานวิจัยชั้นเรียนแบบร่วม มือกันทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะบุคลากรใน โรงเรียนเข้าร่วมกิจกรรมเต็มที่มีการวิจัยชั้นเรียน ที่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูดำเนินการ มีประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ที่ดี โครงการ ทำให้เกิดผลกระทบกับการดำเนินการจัดการ ศึกษาต่อไปของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย ราชภัฏเชียงใหม่ข้อค้นพบสำคัญคือ การปรับ เปลี่ยนพฤติกรรมและความตั้งใจจริงของ ผู้เกี่ยวข้อง นำสู่ความสำเร็จ ซึ่งอภิปรายผลได้ ดังนี้

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผลการ ทำงานวิจัยชั้นเรียนแบบร่วมมือกันการดำเนินการ ของโครงการในครั้งนี้บทบาทและกิจกรรม ต่างๆของผู้เกี่ยวข้องได้ถูกกำหนดร่วมกันไว้ใน การประชุมในหลายๆโอกาสจนได้ถูกกำหนด เป็นแผนภูมิที่ใช้กำกับการปฏิบัติและศึกษา ทำความเข้าใจในกระบวนการร่วมมือกัน ตลอด จนการวางระบบนิเทศติดตามงานวิจัยชั้น เรียนของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ

เสียงใหม่ขึ้นนักศึกษาต้องกระตือรือร้น ครูที่เลี้ยง/ครูที่ปรึกษาต้องสละเวลาให้การแนะนำให้งานเสร็จตามที่กำหนดต้อง โดยกำกับด้วยการช่วยเหลือกันการยอมรับกันการร่วมมือกันและการมีปฏิสัมพันธ์กัน ความตั้งใจจริงคือทุกฝ่ายต้องแสดงถึงความมุ่งมั่นเอาใจจริงเอาใจต่อการทำหน้าที่ผู้วิจัยได้ตรวจสอบศึกษากับทางโรงเรียนพบว่าผลความสำเร็จที่เกิดขึ้นเกิดจากการที่ทุกฝ่ายโดยเฉพาะโรงเรียนที่ต้องทำหน้าที่ในการช่วยดำเนินการร่วมมือไปกับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูได้ให้การร่วมมือในทุกกิจกรรมของโครงการอย่างแท้จริง

ผลกระทบของโรงเรียนที่เกิดขึ้นในครั้งนี้ชี้ให้เห็นความก้าวหน้าของโรงเรียนที่น่าภาคภูมิใจพิจารณาได้ในขั้นการเป็นโรงเรียนปฏิรูปการเรียนรู้ที่เป็นข้อค้นพบของนงลักษณ์ วิรัชชัย และเลขา ปิยะอัจฉริยะ (2544) ที่กล่าวว่าโรงเรียนปฏิรูปการเรียนรู้จะต้องมี 5 ส่วนที่เกี่ยวข้องกัน คือปฏิรูปการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องร่วมกันพัฒนาคุณภาพผู้เรียนทุกด้านให้เต็มตามศักยภาพ ปฏิรูปการสอนของครูมีการพัฒนาสิ่งทดลองใหม่ๆ เพื่อคุณภาพของนักเรียนปฏิรูปการบริหารของผู้บริหาร มีการทดลองค้นคว้าหาเทคนิคใหม่เพื่อแก้ปัญหาครูและผู้บริหารการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษามาจากผลการได้พัฒนาครูและผู้บริหารประกันคุณภาพภายนอก ผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการต่างๆ ทำให้โรงเรียนมีฐานข้อมูลที่ดี

ข้อเสนอแนะ

งานวิจัยครั้งนี้ได้ข้อค้นพบที่ให้ประโยชน์ต่อการเรียนรู้การพัฒนานักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และพัฒนาโรงเรียนเครือข่ายฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเป็นอย่างดีควรได้มีการรับทราบผล การขยายผลและการปรับปรุงต่อไป

1. การค้นพบรูปแบบการดำเนินการทำวิจัยขั้นเรียนแบบร่วมมือกันแบบ 4S Model เป็นรูปแบบเฝ้าระวัง กำกับและติดตามตรวจสอบการดำเนินการของผู้เกี่ยวข้องทั้งหมดใน 4 ขั้นตอน SWOT → SETTLE → STEERAGE → STEPPING

และเกิดผลการทำงานที่เกิดขึ้นร่วมกันอย่างเหมาะสม ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมให้คณาจารย์ ขยายงานจากภาคทฤษฎีในมหาวิทยาลัยสู่การร่วมปฏิบัติในท้องถิ่น

2. ข้อค้นพบว่า ความคิดเห็นของครูพี่เลี้ยง/ครูที่ปรึกษา ผู้บริหารและนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ต่อรูปแบบการดำเนินการทำวิจัยขั้นเรียนแบบร่วมมือกัน มีความพอใจในการดำเนินการ ที่ได้ช่วยกันทำให้เกิดการสร้างรูปแบบ แนวทางการดำเนินการร่วมกันเห็นว่าปัจจุบันโรงเรียนมีความพร้อมที่จะร่วมพัฒนางานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูอย่างเป็นเครือข่ายที่มีความแข็งแรง ดังนั้นโรงเรียนที่เป็นแหล่งฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ควรมีนโยบาย กลยุทธ์และมีการส่งเสริมการทำวิจัยขั้นเรียน ให้ครูอยากรู้การทำวิจัยขั้นเรียนเข้าใจงานวิจัยขั้นเรียนอยากทำงานวิจัยขั้นเรียน สามารถทำวิจัยขั้นเรียนได้อย่างต่อเนื่องและนำผลที่เกิดขึ้นไปใช้ประโยชน์จริง ซึ่งจะเกิดผลดีต่อการการศึกษา และนักเรียนต่อไป

3. ข้อค้นพบของประสิทธิภาพการดำเนินงานวิจัยชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูพบว่าเกิดผลดีเยี่ยมจึงเสนอให้มหาวิทยาลัย คณะครุศาสตร์ ศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และภาควิชาต้องมีการเตรียมความพร้อมให้นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ในเรื่องการทำวิจัยชั้นเรียนด้วย โดยอาจเลือกใช้รูปแบบที่เหมาะสม ให้นักศึกษาได้ทบทวนและมั่นใจในการปฏิบัติต่อไป

4. ภาควิชาศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ควรมีการทบทวนเรื่องช่วงเวลา

ทั้งนี้ผลการวิจัย พบว่า การทำวิจัยชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพ ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเห็นว่าควรมีการขยายเวลาของกระบวนการตั้งแต่เริ่มต้นจนเสร็จสิ้น โดยไม่ควรเป็นช่วงเวลาเพียง 1 ภาคเรียนเท่านั้น

5. การเตรียมความพร้อมนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู อาจใช้รูปแบบวิธีการได้หลายวิธี ควรได้วิเคราะห์ให้ชัดเจนเหมาะสมกับสถานศึกษา และตัวนักศึกษาในแต่ละสถานศึกษาหรือศึกษาวิจัยเปรียบเทียบในการใช้เทคนิควิธีการต่างๆ

เอกรสรอ้างอิง

- กิตติยวดี บุญซื่อ. (2546).รายนงนการล่งเคราะห้รูปแบบการพัฒนาคูรท้งโรงเรียน:ประสบกการณ้จากโรงเรียนในโครงการโรงเรียนปฏิรูปการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนล่ำดับที่ 25. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดีการพิมพ์.
- เดชกุล มัทวานกุล. (2554). การศีกษาสภาพและประสิทธิภาพของการฝึกประสบกการณ้วิชาชีพรูมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์. สุรินทร์ : คณะครุศาสตรมหาวิทาลัยราชภัฏสุรินทร์. เอกสารทางวิชาการคณะครุศาสตร จุฬาลงกรณมหาวิทาลัย.
- ทิตนา แหมมณี. (2545).14 วิธีสอนล่ำหรับครูมืออาชีพ. กรุงเทพฯ: ล่ำนกพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณมหาวิทาลัย.
- นงลักษ์ณั วรัชชัย และเลขา ปิยะอัจฉริยะ.(2544).แนวทางการวิจัยปฏิบัติการในโครงการโรงเรียนปฏิรูปการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- บุญยาร นิมพลอย. (2544). ผลของการทำวิจัยในชั้นเรียนที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของครูระดับประถมศีกษา. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิตภาควิชาวิจัยทางการศีกษบัณฑิตวิทาลัยจุฬาลงกรณมหาวิทาลัย.
- พิทยาภรณ์ มานะจุติและคณะ. (2547). การวางระบบติดตามและประเมินผลการพัฒนาคูรด้านการนิเทศภายในเพื่อการปฏิรูปการเรียนรู้ในโรงเรียนเครือขายมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหมโดยใชการวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- ละออง ล่ำเทียน. (2551). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการสร้างควมรู้แบบร่วมมือต่อผลลัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศีกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร มหาวิทาลัยราชภัฏจันทรเกษม .
- ล่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, สถาบัน. (2545).คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ:ไม่ปรากฏแหล่งพิมพ์.
- เอกภูมิ จันทรชนดี , ชาตรี ฝ่ายคำตาและวรรณทิพา รอดแรงคำ. (2555,มีนาคม- เมษายน). การศีกษาสภาพการจัดประสบกการณ้วิชาชีพรูหลักสูตรการผลิตรู 5 ปี รายวิชา การล่งเกิดและปฏิบัติงานครูจากนิลิตครูวิทยาศาสตร์. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 31(2).151-163.

การสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์ภาษาไทย
เรื่อง เทศกาลสำคัญของจีน
Creating The Enhance Experiences Book About entitled
The Important Chinese Days

หยวน จาง¹, สนิท ลัตโยภาส², ขวัญใจ กิจชาลารัตน์³
Zhang Yuan¹, Sanit Sattayopat², kwanjai kitchalarat³
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50300
Chang Mai Rajabhat University, Muang Distact, Chang Mai 50300

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ภาษาไทย (วรรณคดี) เรื่อง เทศกาลสำคัญของจีนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาจีนที่มีต่อการที่อ่านหนังสือเสริมประสบการณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อและศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนภาษาไทยแก่นักศึกษาจีนที่มีต่อการสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผู้วิจัยนำหนังสือเสริมประสบการณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ช่วยตรวจสอบแล้วปรับปรุงแก้ไขแล้วก่อนนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาจีนแลกเปลี่ยนจากวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพูนนานนอร์มอล จำนวน 30 คน ซึ่งกำลังศึกษาภาษาไทยอยู่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย หนังสือเสริมประสบการณ์ภาษาไทย เรื่อง เทศกาลสำคัญของจีน จำนวน 1 เล่ม (5 เรื่อง) แบบประเมินคุณภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 1 ชุด แบบสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนภาษาไทย ให้นักศึกษาชาวจีนที่มีต่อหนังสือเสริมประสบการณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 1 ชุด และแบบทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจหนังสือเสริมประสบการณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสำหรับนักศึกษาชาวจีน จำนวน 1 ชุด ผลการวิจัย พบว่า หนังสือเสริมประสบการณ์ภาษาไทย เรื่อง เทศกาลสำคัญของจีน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 80.80/81.33 นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อหนังสือเสริมประสบการณ์ภาษาไทย เรื่อง เทศกาลสำคัญของจีนอยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 และครูผู้สอนภาษาไทยแก่นักศึกษาจีนมีความคิดเห็นต่อหนังสือเสริมประสบการณ์ภาษาไทย เรื่อง เทศกาลสำคัญของจีนอยู่ในระดับมากที่สุด มีเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.56

คำสำคัญ การสร้าง การหาประสิทธิภาพ หนังสือเสริมประสบการณ์ภาษาไทย เทศกาลสำคัญของจีน

ABSTRACT

There are three purposes of this research , The first purpose is to create and evaluate the efficiency of The Enhance Experiences Book About entitled The Important Chinese Days. The second purpose is to study the satisfaction and opinions of the students who had used this book for Increase to Increasing knowledge, The third purpose is to explore the opinions of the Chinese teachers who teach Thai to Chinese students ;The process in doing this research were : The Author author created the Enhance Experiences Book About entitled The Important Chinese Days first and ask for suggestions to Improve the quality of the book from three experts . then, use this book with the 30 students which comes from business school of YunNan Normal University and teachers who teach Thai language to Chinese students. The research tools include The Enhance Experiences Book About entitled The Important Chinese Days (this book has five stories), 30 reading tests for students, a quality evaluation form for experts and an opinion questionnaire for students and teachers .

The results are :

1. The efficiency of The Enhance Experiences Book About entitled The Important Chinese Days are 81.10/81.33 , which is higher than the standard 80/80 .
2. The satisfaction and opinions of the students on The Enhance Experiences Book About entitled The Important Chinese Days at $\bar{x}=4.56$, it is really at a good level .
3. The satisfaction and opinions of the Chinese teachers who teach Thai to Chinese students on The Enhance Experiences Book About entitled The Important Chinese Days at $\bar{x}=4.56$ also .

Keywords Create , evaluate the efficiency, Enhance Experiences Book, The Important Chinese Days

¹ นักศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

² รองศาสตราจารย์ ประจำสาขาวิชาภาษาไทย

³ อาจารย์ ดร. ประจำสาขาวิชาภาษาจีน

บทนำ

สาธารณรัฐประชาชนจีนกับประเทศไทยเป็นมิตรประเทศที่มีไมตรีต่อกัน นับตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2518 เป็นต้นมา รวมระยะเวลา 40 ปี ที่ผ่านมา ความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองประเทศเป็นพัฒนาไปด้วยดียิ่งขึ้นจนถึงปัจจุบันนี้ ทั้งความสัมพันธ์ทางด้านการเมือง การทหาร เศรษฐกิจ กีฬา วิทยาการและการท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังมีการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมและการศึกษาอีกด้วย

ความสัมพันธ์ที่มีต่อกันในด้านการศึกษาระหว่างทั้งสองประเทศเริ่มครั้งแรกในสมัยหมิงของจีน (ค.ศ.1368-ค.ศ.1644) ประเทศไทยได้ส่งนักศึกษาไปศึกษาที่กัวจื่อเจียนในสาธารณรัฐประชาชนจีน ราชสำนักหมิงได้เลือกบุคคลที่ไปกับคณะทูตไทยให้ไปเป็นครูสอนภาษาไทยให้แก่คนจีนเพื่อฝึกการเป็นล่ามภาษาไทย

หลังจากมีการสถาปนาสาธารณรัฐประชาชนจีนแล้ว ได้มีการเปิดสอนวิชาภาษาไทยที่มหาวิทยาลัยปักกิ่งมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศปักกิ่งและมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกว่างโจว ใน ค.ศ. 1950 และ ค.ศ. 1960 เพื่อสร้างบุคลากรที่ช่วยพัฒนาความสัมพันธ์อันดีกับประเทศไทยและส่งเสริมความร่วมมือในด้านการเมือง การทหาร เศรษฐกิจ กีฬา วิทยาการและการท่องเที่ยวของทั้งสองประเทศเป็นระยะเวลากว่า 60 ปีแล้วที่ทั้งสองประเทศช่วยกันพัฒนาบุคลากรให้กับกระทรวงการต่างประเทศ ทำงานทางด้านเศรษฐกิจ การค้า การศึกษา วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว เป็นต้น ซึ่งงานดังกล่าวได้มีส่วนช่วยส่งเสริมความสัมพันธ์และมิตรภาพให้กับทั้งสองประเทศเสมอมา

ปัจจุบันภาษาไทยเป็นภาษาหนึ่งที่มีคนจีนจำนวนมากสนใจศึกษาเป็นภาษาต่างประเทศและวงการการศึกษาไทยกำลังตื่นตัว

ในการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ มหาวิทยาลัยหลายแห่งในประเทศจีนได้เปิดสอนหลักสูตรภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศโดยมีหลักสูตรหลายระดับและหลายรูปแบบ “สถาบันการศึกษาต่างๆทั่วโลกก็ได้เปิดสอนหลักสูตรภาษาไทยและไทยศึกษามากขึ้นจากการสำรวจของกระทรวงการต่างประเทศพบว่า มีสถาบันอุดมศึกษาทั่วโลกเปิดสอนหลักสูตรภาษาไทยหรือหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับภาษาไทย เช่นหลักสูตรเอเชียศึกษาหรือเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประมาณ 114 สถาบันและจะเพิ่มจำนวนสูงขึ้นอีกในอนาคต ซึ่งตัวเลขดังกล่าวยังไม่รวมศูนย์สอนภาษาและโรงเรียนสอนภาษาที่จัดสอนในเชิงธุรกิจ” (ศรีวิไล พลมณี, 2545) ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้เรียนมีความจำเป็นต้องติดต่อสื่อสารกับคนไทยเพื่อการประกอบอาชีพหรือการใช้ชีวิตในประเทศไทยที่ต้องอาศัยภาษาไทยเป็นเครื่องมือสื่อสารเพื่อการดำรงชีวิต นอกจากนั้นยังมีผู้เรียนจำนวนหนึ่งที่เรียนภาษาไทยเนื่องจากมีบิดาหรือมารดาเป็นคนไทย และมีคู่สมรสหรือเพื่อนคนไทยเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนในประเทศไทยหรือสนใจศึกษาวิจัยเกี่ยวกับประเทศไทยและภาษาไทยจากความชอบส่วนตัว (ปรีญา หิรัญประดิษฐ์, 2545) การสำรวจความคิดเห็นและความต้องการของชาวต่างชาติต่อการเรียนภาษาไทยของศรีวิไล พลมณี (อ้างถึงใน ปรีญา หิรัญประดิษฐ์, 2545) พบว่า “ชาวต่างชาติต้องการเรียนภาษาไทยเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือวัฒนธรรมไทยและประวัติศาสตร์ไทย ตามลำดับ ซึ่งไม่ใช่เรื่องเศรษฐกิจหรือการเมือง ดังนั้นถ้าในการเรียนการสอนมีการจัดกลุ่มภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยควบคู่กันไปจะเป็นการดียิ่งยิ่ง ดังสำนวนไทยที่กล่าวไว้ว่า “ยิงปืนนัดเดียวได้นกสองตัว”

อย่างไรก็ตามการเปิดสอนหลักสูตรภาษาไทยเป็นภาษาที่สองในปัจจุบันนี้ได้พัฒนา

ขึ้นตามลำดับ ผู้วิจัยได้พบหนังสือภาษาไทย พื้นฐาน ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน ภาษาไทยธุรกิจ วันสำคัญของไทยและวัฒนธรรมไทย เป็นต้น แต่ผู้วิจัยยังไม่ค่อยพบหนังสือภาษาไทยที่แนะนำวัฒนธรรมและเทศกาลสำคัญของจีน แต่ก็มีคนไทยจำนวนมากมีความสนใจในวัฒนธรรมและวันสำคัญของจีนแต่คนจีนที่เรียนภาษาไทยมักขาดความรู้ในด้านการใช้ภาษาไทยมาอธิบายวัฒนธรรมจีนด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์ภาษาไทย สำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยในระดับกลาง เรื่อง “วันสำคัญของจีน” ทั้งนี้เพื่อให้หนังสือดังกล่าวสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการเรียนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่สนใจใช้ภาษาไทยถ่ายทอดวัฒนธรรมจีนให้คนไทยที่สนใจวัฒนธรรมจีน โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวไทยได้เป็นอย่างดี

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวกับการสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์ แล้วลงมือสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์ภาษาไทย เรื่อง เทศกาลสำคัญของจีน

2. นำหนังสือเสริมประสบการณ์และแบบประเมินคุณภาพไปเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อประเมิน

3. ทดลองใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ที่ผู้วิจัยสร้างตามลำดับดังนี้

3.1 นำหนังสือเสริมประสบการณ์ไปทดลองใช้เพื่อหาประสิทธิภาพครั้งที่ 1 แบบ 1:1 (3 คน : เก่ง 1 คน ปานกลาง 1 คน และอ่อน 1 คน) แล้วนำผลไปหาประสิทธิภาพ

3.2 ทดลองใช้หนังสือเสริมประสบการณ์กับกลุ่มเล็ก (6 คนคือเก่ง 2 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 2 คน) แล้วนำผลการทดลองไปหาประสิทธิภาพ ครั้งที่ 2

3.3 ทดลองใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ภาคสนามกับนักศึกษาจีนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน (ละความสามารถทางภาษาไทย) แล้วนำผลไปหาประสิทธิภาพ ครั้งที่ 3

4. นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อหนังสือเสริมประสบการณ์พร้อมหนังสือเสริมประสบการณ์เสนออาจารย์ผู้สอนภาษาไทยแก่นักศึกษาจีน จำนวน 5 คน

5. นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อหนังสือเสริมประสบการณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้นักศึกษาจีนกลุ่มตัวอย่างตอบ

6. วิเคราะห์ข้อมูล

6.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ที่ผู้วิจัยสร้างโดยใช้สูตร E_1 / E_2

6.2 วิเคราะห์ระดับคุณภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินโดยใช้สถิติพื้นฐานค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

6.3 วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยแก่นักศึกษาจีน ที่มีต่อหนังสือเสริมประสบการณ์ด้วยค่า $\bar{X}$ และ S.D.

สรุปผล

1. หนังสือเสริมประสบการณ์ภาษาไทย เรื่องเทศกาลสำคัญของจีน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 81.80/81.33

2. นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อหนังสือเสริมประสบการณ์ภาษาไทย เรื่อง เทศกาลสำคัญของจีนอยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.56

3. ครูผู้สอนภาษาไทยแก่นักศึกษาจีนมีความคิดเห็นต่อหนังสือเสริมประสบการณ์ภาษาไทย เรื่องเทศกาลสำคัญของจีนอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยรวม เท่ากับ 4.56

การอภิปรายผล

1. การสร้างและหาประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ภาษาไทย เรื่อง เทศกาลสำคัญของจีน ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านได้ตรวจสอบในเรื่องของความเหมาะสมของหนังสือเสริมประสบการณ์ภาษาไทยมีความเห็นว่ามีเหมาะสมในทุกด้าน ที่เป็นเช่นนี้เพราะหนังสือเสริมประสบการณ์ภาษาไทย ที่ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาขึ้นมาได้ผ่านกระบวนการสร้างอย่างมีระบบ โดยเริ่มต้นจากการศึกษาเอกสารหลักสูตร เอกสารเกี่ยวกับการสร้างเสริมประสบการณ์ภาษาไทย จึงดำเนินการสร้างตามหลักการสร้าง นอกจากนี้ผู้รายงานยังได้นำหนังสือเสริมประสบการณ์ภาษาไทย ไปทดลองใช้กับนักเรียน 3 คน ทดลองกับกลุ่มย่อย 6 คน และทดลองภาคสนาม จำนวน 20 คน พบว่าหนังสือเสริมประสบการณ์ภาษาไทย มีประสิทธิภาพ 81.10/81.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ เจริญ เกียมตุ๋ (2552 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยสำหรับชาวเวียดนาม เรื่อง “วันสำคัญของไทย” ได้แก่ วันสงกรานต์ วันพีชมงคล วันเข้าพรรษา วันลอยกระทง และวันพ่อแห่งชาติ ผลการศึกษาพบว่าได้ชุดการสอนที่มีประสิทธิภาพ 87.9/84 เช่นเดียวกับงานวิจัยของ ณัฐวดี สภาพรต (2553 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องแบบเรียนภาษาไทย เรื่องวิถีชีวิตไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ เกี่ยวกับการสร้างแบบเรียน วัฒนธรรมประเพณีและวิถีชีวิตไทย พบว่า แบบเรียนเรื่องวิถีชีวิตไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 87.38/89.47

2. การประเมินความคิดเห็นของนักศึกษาจีนที่อ่านหนังสือเสริมประสบการณ์ภาษาไทย เรื่อง เทศกาลสำคัญของจีน พบว่า

โดยภาพรวมนักศึกษาที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปกและรูปเล่มมีภาพประกอบ สีสันสวยงามน่าสนใจ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.00 ทั้งนี้อาจเพราะนักศึกษาพอใจกับรูปแบบการนำเสนอของหนังสือเสริมประสบการณ์เล่มนี้ที่ประกอบด้วยภาพวาดที่มี สีสันสวยงาม ใช้ภาษาเหมาะกับระดับภาษาไทยของผู้อ่าน เนื้อเรื่องบรรยายด้วยภาษาไทยและภาษาจีน ผู้อ่านสามารถศึกษาด้วยตนเองได้ ผลงานวิจัยนี้สอดคล้องกับชุดตราสำราญ (2555) ศึกษา เรื่อง การสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์ภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง ประเพณีสำคัญของไทย สำหรับชาวต่างประเทศที่มีพื้นความรู้ภาษาไทยในระดับ เกรด 6-8 ของโรงเรียนนานาชาติ จากแบบทดสอบความพึงพอใจของผู้เรียนชาวต่างชาติที่มีต่อหนังสือเสริมประสบการณ์ภาษาและวัฒนธรรมไทยพบว่าความพึงพอใจโดยรวมของผู้เรียนชาวต่างชาติมีความพึงพอใจในระดับดี ($\bar{X} = 4.14$) ผู้เรียนเห็นด้วยในเนื้อเรื่องน่าสนใจ และเนื้อเรื่องอ่านเข้าใจง่าย ผู้เรียนพอใจในการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับระดับของผู้อ่าน มีรูปภาพประกอบที่น่าสนใจสวยงาม สรุปโดยรวมผู้เรียนมีความพึงพอใจและความคิดเห็นตรงกับข้อความในแบบสอบถามอยู่ในระดับดี จากปัจจัยข้างต้นแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาจีนได้รับความรู้จากเนื้อหาตามหนังสือเสริมประสบการณ์ภาษาไทย เรื่อง เทศกาลสำคัญของจีน ทำให้นักศึกษาจีนมีพัฒนาการการใช้ภาษาที่ดีขึ้นส่งผลให้ มีผลการทดสอบหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 81.33 และข้อค้นพบอีกประการหนึ่ง พบว่านักศึกษาได้นำเรื่องไปเล่าเรื่องให้นักศึกษาไทยฟัง แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีความรู้สูงขึ้น

3. การประเมินความคิดเห็นของครูผู้สอนภาษาไทยแก่นักศึกษาจีนที่มีต่อหนังสือ

เสริมประสบการณ์ภาษาไทย เรื่องเทศกาลสำคัญของจีน พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.56 พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า หนังสือเสริมประสบการณ์ภาษาไทยฯ แต่ละเรื่องมีเนื้อหาที่น่าสนใจและหนังสือเสริมประสบการณ์ภาษาไทย ทำให้

นักศึกษาได้ศึกษาด้วยตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.80$) ทั้งนี้อาจเพราะครูผู้สอนภาษาไทยพอใจกับรูปแบบการนำเสนอของหนังสือเสริมประสบการณ์เล่มนี้ ซึ่งหนังสือประกอบด้วยภาพวาดที่มีสีสันสวยงามด้านภาษาเหมาะกับระดับภาษาไทยของผู้อ่าน เนื้อเรื่องบรรยายด้วยภาษาไทยและภาษาจีน ผู้อ่านสามารถศึกษาด้วยตนเองได้ ซึ่งหนังสือเสริมประสบการณ์เล่มนี้สามารถช่วยนักศึกษาพัฒนาทักษะด้านการใช้ภาษาไทยมากขึ้น ซึ่งผลงานวิจัยสอดคล้องกับอมรรัตน์ ทรัพย์ดี (2552) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง วัฒนธรรมราชธานีเวศน์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี พบว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมเป็นสื่อสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ ในหนังสือแบบเรียนไม่มี ช่วยให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่าน พัฒนาทักษะการอ่านได้ดียิ่งขึ้น มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน อันจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติปัญญาได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้น ผลการสัมภาษณ์ อาจารย์ผู้รับผิดชอบวิชาภาษาไทยของนักศึกษาจีนพบว่า ในการจัดการเรียนการสอน อาจารย์สามารถนำหนังสือมาเป็นสื่อการสอน ทำให้นักศึกษาจีนสามารถเรียนรู้การใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง ผ่านเนื้อหาเรื่องเทศกาลที่สำคัญของจีน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ก่อนนำหนังสือเสริมประสบการณ์ภาษาไทยไปใช้ ต้องทำความเข้าใจให้ชัดเจน ทั้งผู้สอนและผู้เรียน ต้องอ่านคำแนะนำในการใช้ให้เข้าใจ ผู้สอนต้องเตรียมสื่อการเรียนการสอนให้พร้อมและเพียงพอกับจำนวนนักศึกษา

1.2 ควรนำหนังสือเสริมประสบการณ์ภาษาไทยไปใช้สำหรับนักศึกษาไทยที่เรียนภาษาจีน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อ

2.1 ควรมีการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์ภาษาไทยในรูปแบบโปรแกรมใหม่ ๆ ด้วยเทคนิคต่าง ๆ

2.2 ควรสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์ภาษาไทยในหลาย ๆ เนื้อหา

เอกสารอ้างอิง

- เจิ่น เกิม ตู. (2553) ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยสำหรับชาวเวียดนาม เรื่อง “วันสำคัญของไทย” กรุงเทพฯ : สารนิพนธ์ ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ณัฐวดี สภาพรต. (2553). แบบเรียนภาษาไทยเรื่องวิถีชีวิตไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : สารนิพนธ์ ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปรียา หิรัญประดิษฐ์. (2545). สถานภาพการเรียนและการสอนภาษาไทย ให้แก่ชาวต่างประเทศในประเทศไทย : รายงานผลการวิจัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาศิลปศาสตร์.
- ชุดิสรา สำราญ. (2555). การสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์ภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง ประเพณีสำคัญของไทย สำหรับชาวต่างประเทศที่มีพื้นฐานความรู้ภาษาไทยในระดับ เกรด 6-8 ของโรงเรียนนานาชาติ. เชียงใหม่ : วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
- ศรีวิไล พลมณี. (2545). ภาษาและการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 4. เชียงใหม่ : ศูนย์ไทยศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อมรรัตน์ หรดดี. (2552). การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง วัฒนธรรมราชธานีเวศน์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่2โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี. กรุงเทพฯ : สารนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

